DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. ZATURDAG den 17den DECEMBER, 1825. N. 50

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe W. Lee.

Mengelingen.

Aken, 10den Aug.—Zoo men weet is onze stad in het bezit der oudste en kostbaarste relieken, welke slechts om de zeven jaren voor de geloovigen ten toon worden gespreid. Dit tydstip is thans gekomen. Voorleden Zaturdag, ten drie ure des middags, is men in de hoofdkerk overgegaan, tot het openen van den met edel gesteenten omzetten koffer, welke deze heiligdommen bevat. Dezelve is in groote staatsie naar het midden van het koor gebragt. Meer dan twee duizend personen; onder welke zich ook de jonge hertogin van Aremberg bevond, vervulden de kerk. De zevenjarige plegtigheid was door het gelui der klokken aangekondigd. Onder het aanheffen van een trompetgeschal zyn in het koor ten toon gespreid geworden, het kleed der heilige maagd, het linnen in hetwelk de Zoon Gods by deszelfs geboorte is ontvangen geworden, het lynwaad hetwelk een gedeelte van het ligchaam des Heilands by deszelfs kruisiging bedekte, en het laken, waarin het ligchaam van den heiligen *Johannes*, na deszelfs onthoofding is opgenomen geworden. Des anderen daags, zynde zondag, zyn deze relieken, na het eindigen der mis, boven op den toren der hoofdkerk gebragt, en van daar, onder het gelui der klokken en het geschal der trompetten, aan de menigte vertoond. Het getal aanschouwers wordt op twintig a dertig duizend begroot. Reeds ten vier ure, des morgens, waren al de naar Aken loopende wegen bedekt met pelgrimmen, paarden, wagens, prachtige rytuigen en onderwetsche koetzen. Er zyn dorpen, in welke geen sterveling gebleven is. Deze plegtigheid zal nog veertien dagen aanhouden.

Londen, 31sten July—Op de jaarlyksche byeenkomst der zendeling maatschappy te Dublin, heeft de Heer *Reene*, welke als zendeling te Balary in Indien was geweest, de volgende byzonderheden omtrent de godsdienstige begrippen der Hindoos medegedeeld,

„ De Hindoos zyn, wat hun zedelyk karakter betreft, zeer onderscheiden van alle andere volken; zy beschouwen alle dieren als Schepselen Gods, (de beteekening is hier denkelyk, *met zielen begaafde Schepselen*) en alle menschen welke vleesch eeten, zien zy aan als cannibalen. Zy kennen geen onderscheid tusschen het instinct der dieren die met gebokte hoofden gaan, en den geest van den mensch die het aangezigt ten hemel heft. De zon en maan zien zy aan voor beelden en den donder achten zy de stemme Gods. Zy hebben dertig millioen afgoden, en zy stellen hunne afgoden op de straten openlyk te koop. Op de markten ziet men mandjes met vruchten en met goden door elkander te koop geboden. De tyd welken de Hindoos tot het aanbidden hunner afgoden besteden is zeer lang. Sommige hunner processien duren van des namiddags vyf tot drie ure des volgenden morgen by dezelve telt men niet zelden 20.000 personen hunne goden men zang en dans van straat tot straat omdragende. Zy zyn ook mild in hunne geven en een Hindoosche tempel ontvangt dikwerf voor 20.000 pond 's jaars aan giften. Hunne dwaalbegrippen zyn zoo overdreven, dat vele zich zelve op staken empaleren, in de rivieren verdrinken of levend verbranden. Het is niets ongemeens voor een Hindoo van zich den tong met een mes te doorsteken en denzelven aldus men het mes daar in uit den mond te doen hangen; anderen roosten zich zelve voor een heet vuur op hun bloote hoofd; en deze verschrikkelyke daden plegen zy om den toorn te verbidden der goden, welke zy zich zelve gevormd hebben. Uit eene daar aan gemaakte berekening blykt, dat er elke vier uuren eene Hindoosche vrouw wordt verbrand. Een prins, van Hindooschen stam, laatstelyk in Indie overleden, had achttien vrouwen, alle werden benevens het kind van eene derzelve, op zyn lyk verbrand. De Hindoos hebben eene godheid voor elke soort van ondeugd, dus hebben zy die van den roof leven, eenen God om zulks te heiligen. Een hunner goden die het stelen beschermen, is afgebeeld met een pond boter in de eene en een kan met melk in de andere hand. Een ander hunner Goden wordt voorgesteld als een aap en een derde als half vogel en half mensch. Zekere Hindoo had eenmaal aan hem zendeling verhaald, zich zeer wel te herinneren van eene oude koe geweest te zyn, en zag zeer wel te weten welk merk hy op zyn ooren droeg; hy voegde hier by dat hy als koe veel melk plegt te geven, en om die reden in een man herschapen was."

In het Journaal der praktische geneeskunde van Hufeland vindt men het volgende geval aangaande de watervrees der honden:

Eene jufvrouw welke een schoothondje had dat ziek scheen te zyn bragt het naar een school waar de vee artseny kunde geleerd werd; onderweg beet hy haar in den vinger doch wyl zy eene handschoen aan had werd de vinger niet beschadigd. Zoodra het hondje aan een vee arts getoond werd verklaarde deze het voor dol en liet het dooden. Men vroeg haar of het hondje haar gebeten had; zy toonde hare en vinger doch de beet was niet door den handschoen gegaan, men stelde haar dus gerust; kort daarop kreeg zy evenwel een aanval van de watervrees waaronder zy na een ontzettend lyden bezweek. Zy had, zoo iemand gezien had, de handschoen waaraan het speeksel zat tegen hare lippen gehouden, het zy uit gewoonte en in gedachten of om haar vingers aan de mond te verwarmen, het vergift had dus de lippen aangeraakt en door het dunne vel zich aan het bloed medegedeeld.

Parys, 22sten Aug.—Onder de ongelukkige slagtoffers, welke ten gevolge der beten van dolle honden aan de watervrees overleden zyn, telt men ook den schout by nacht Duplessis. Deszelfs verzorging is in zyne laatste oogenblikken hoogst gevaarlyk voor zyne oppassers geweest, wyl hy nimmer heeft willen gedogen dat hem, by het opkomen zyner toevallen, de handen gebonden zouden worden.

(Het is niet alleen in Frankryk maar door geheel Europa, waar de zomer zeer heet en droog is geweest dat de gevallen van dolheid der honden menigvuldig zyn geweest. Het is opmerkelyk dat op Curaçao, waar de honden zoo menigvuldig zyn en de droogte sommige jaren zoo aanhoudend is, volgens getuigenis van de oudste lieden dier kolonie, nog nimmer een voorbeeld van dolheid der honden heeft plaats gehad. De watervrees der honden moet dus niet ontstaan uit gebrek aan water of groote hitte, wyl het verschil in de temperatuur door de Thermometer aangeduid en dat de veerkracht der lucht door den Barometer aangewezen op dit eiland zoo ontzettend gering is, zoo moet men zeker de onbekendheid met de watervrees alhier aan die oorzaak toeschryven.)

Vroegere sterrekundigen hadden waargenomen dat de loopbanen der komeeten welke in 1531, 1607 en 1688 verschenen, dezelfde waren en besloten daaruit dat dit geene drie verschillende komeeten waren maar een en dezelfde die geregeld om de zon liep; zy berekenden dus dat dezelve in 1759 en 1832 moest terug komen; dezelve verscheen ook wezenlyk in 1759 zoo als voorspeld was.

La Place, in zyn beroemd werk La Mecanique Celeste maakt hierop de volgende aanmerking:

Het doet onze eeuw eer aan dat deze komeet welke thans slechts de nieuwsgierigheid der sterrekundigen en meetkundigen tot zich trekt, uit een geheel ander oogpunt is beschouwd geworden, vier omloopen dier zelfde komeet te voren, toen zy in 1456 verscheen. Het Oostersche keizerryk was gevallen, Mahomet II. had Constantinopel ingenomen en de Turken bedreigden de geheele Wester Kristenheid met een volkomen ondergang; daarop verschynt eensklaps eene komeet met een vreesselyke staart in de gedaante van roede of vlammend zwaard; het kenteeken der goddelyken toorn. Wat kon dit anders zyn dan de voorbode van den ondergang der Westersche of Roomsche kerk even als de Grieksche of Oostersche kerk reeds uitgerooid werd? De deugdzame paus Nicolaas, die het lot van de Kristenheid zoo zeer ter harte ging was van schrik dood gebleven op de tyding van de inneming van Constantinopelen, hy meende de Turken reeds voor Romen te zien; paus Callixtus die hem opvolgde zocht echter maatregelen te nemen om het dreigende onheil aftewenden. Het sprak ten dien einde plegtig den banvloek of Anathema uit en over de komeet en over de Turken; de eerste als aankondiger van onheilen en de anderen als de oorzaken der onheilen zelven. De Anathema had slechts ten halve goede gevolgen; de komeet namelyk verdween, maar de Turken veroverden naderhand geheel Hongaryen en sloegen zelfs het beleg vóór Weenen.

De Banditen in Italien.—Toen Napje meester was van de kerkelyke staat wist hy wel middel om dit gespuis uitteroeyen, en personen en eigendommen waren er veilig, maar zoodra de heilige vader in zyne wettige bezittingen weer hersteld was kwamen de banditen by legioenen weer ten voorschyn en thans is de geheele kerkelyken staat er door verpest. Hunne voorname bezigheid is om personen die bekend staan rykdommen te bezitten des nachts op te ligten, naar het gebergte te voeren, tot dat zy voor eene groote som zyn vry gekocht; onlangs is hunne vrypostigheid zoo verre gegaan om te Tierracina des nachts een geheel collegie opteligten, met de leeraars en vyftien studenten welke naar het gebergte zyn gevoerd en aldaar voor eene aanzienelyke som zyn vry gekocht. Toen zeker markies het bestemde rantsoen voor zyn zoon niet konde of wilde betalen sneden zy dien zoon het oor af en de vader kreeg dezen brief met dat oor er ingesloten.

Waarde Papa!—Hier nevens heb ik de eer UE myn eene oor te zenden, welke deze heeren my hebben afgesneden omdat UE. het bepaalde losgeld niet wilde betalen; deze heeren geven U nog acht dagen tyd en wanneer het geld nog niet op bepaalde plaats is gebragt zal ik het genoegen hebben om UE. ook myn ander oor toetezenden; wacht gy nog langer dan krygt gy ook myn hoofd, om dit te behouden verzoek ik UE dus niet langer te wachten, van my los te koopen.

Ik heb de eer te zyn, N. N.

De verschrikte vader verpandde al zyne goederen, en kocht zyn zoon vry.

Twee Spaansche geestelyken welke van kettery of protestantismus beschuldigd waren werden door de inkwisitie ter dood veroordeeld en naar den brandstapel gevoerd; zy beschouwden zich als martelaars voor het Evangelie en het reine Kristendom, stapten vrolyk naar de strafplaats en drukten in hunne gebeden en gezangen hunne hoop uit op de eeuwige heerlykheid. De koning van Spanje Philip de III. die dit aanzag, werd er door getroffen en liet onvoorzigtig de volgende woorden van zyne lippen glyden: " het is jammer van deze menschen: zy sterven in vol vertrouwen op de waarheid van hunne leer" De inkwisiteurs die dit hoorden verschrikten er van, vergaderden en beraadslaagden wat hen te doen stond; deze woorden waren kettery en konden niet ongestraft blyven; doch wat zouden zy doen? den absoluten koning van Spanje veroordeelen? dat kon toch niet en echter moest kettery met het vuur gestraft worden. Men vond een middelweg namelyk deze: de koning moest zich doen aderlaten tot dat er een bord vol gevloeid was van zyn bloed; dit bloed moest door den beul met alle gewone plegtigheden op den brandstapel geworpen worden en dan was eene zonde geboedt voor welke elk ander mensch al zyn bloed moest verliezen, wyl een bord vol koninglyk bloed even zoo veel waarde heeft als het bloed dat een gewoon mensch in zyn ligchaam heeft. De koning onderwierp zich aan het vonnis en kreeg daarop absolutie.

Een adelyk kindje van zes jaren gaf zyne gouvernante een klap in het gezigt met de linkerhand; " foei myn kind" zeide mevrouw de mama; zult gy het dan nooit afwennen om uwe linkerhand te gebruiken, dit is zeer onfatsoenelyk; wanneer gy slaan wilt, bezig dan uwe regterhand zoo als alle fatsoenelyk opgevoedde lieden doen."

Een beroemd geneeskundige welke toegelaten werd tegenwoordig te zyn by het onthoofden van zeven roovers in eene stad in Duitschland heeft hierby de volgende waarnemingen gemaakt:

De misdadigers zaten op een stoel gebonden en de beul sloeg hen zeer behendig het hoofd af, zoo dat het ligchaam overeinde bleef zitten; in de paar eerste seconden zag men het bloed door de halsaderen in vier stralen in de hoogte springen die elkander doorkruisten; hierop vereenigden zich deze vier stralen tot een eenige straal, die in het eerst van 6 tot $7\frac{1}{2}$ voeten hoog was, doch verminderde naar mate het ligchaam bloed ledig werd. Men kan hieruit opmaken met welke eene kracht het bloed, door het menschelyke ligchaam wordt voortgestuwd.

De afgeslagene hoofden in de handen genomen zynde, waren in de eerste seconden in eene staat van verdooving door den slag veroorzaakt; doch na 20 à 30 seconden kregen zy hunne prikkelbaarheid te rug; het leven scheen weer gekeerd te zyn, zenuwtrekken hadden plaats door het gansche aangezigt en de oogappel krompin of zette zich uit na mate men dezelve in of buiten het zonnelicht hield; deze levensteekenen duurden slechts weinige oogenblikken, waarna

op nieuw de verschynselen des doods volgden. De schryver durft niet beslissen of deze levenskenmerken wezentlyk met bewustheid vergezeld gingen of dat zy alleen bloote gevolgen waren van het werktuigelyke des ligchaams.

De menigvuldige Protestantsche reizigers en kooplieden welke Italien bezoeken en vooral Romen wegens de aldaar zynde oudheden, hadden een verzoekschrift aan den heiligen vader ingeleverd, waarin verzocht werd dat het den Protestanten toegestaan wierde eene kapel te Romen te hebben, de heilige vader heeft dit verzoek geweigerd om reden dat men God en den Belial (den duivel) niet te gelyk kan dienen.

In de Christian Inquirer van New York van den 29sten October ll. vinden wy uittreksels van moderne predikatien, als van Edwards Practical Sermons en Emmons Sermons, hierin komen onder andere ongerymdheden het volgende voor:

"Een gedeelte der bezigheid van de gelukzaligen in den Hemel zal bestaan in het aanschouwen der tormenten van de verdoemden in de hel; het is er ver af dat dit gezigt hun leed zou veroorzaken, in tegendeel zullen zy des te grooter gelukzaligheid smaken, want dan kunnen zy hun toestand eerst vergelyken met die der verdoemden; en zy zullen den Heere Halleluja toezingen en hem in der eeuwigheid pryzen die hen gered heeft en hunnen staat zoo onderscheiden gemaakt heeft met die anderen, ens."

De missionairissen in Frankryk kunnen het al niet erger maken en wy zyn verzekerd dat geen predikant in het moederland zulke geschriften zou in het licht durven geven zonder gevaar te loopen van zyn post te verliezen.

Een gevecht tusschen bulhonden en eenen leeuw, behoorende eenen man die met wilde dieren rondreist, is te Warwick gehouden. Onze papieren hadden reeds meermalen van het voornemen daartoe gesproken en getracht het publiek in hunne verontwaardiging over de onmeeschelykheid van het aanstaande schouwspel te doen deelen. Inderdaad is het eene [illegible] vertooning geweest. De leeuw was zoo tam, dat hy zynen [illegible] veral volgde en ook nu op deze wyze in de tot het gevecht bestemde, zeer groote en aan alle zyden getralieerde kooi of kamer gebragt werd. Door de honden drie by drie aangevallen en op de verschrikkelykste wyze in den neus en andere deelen des ligchaams gebeten, verdedigde de leeuw zich in het geheel niet met zyn gebit, maar rakte eindelyk, wanneer de hevige pyn hem daartoe drong, de honden met zyne klaauwen van zich, of drukte hem onder zich neder. Op deze wyze overwon hy het eerste drietal, doch de volgende drie matteden hem zóó zeer af, dat hy bezweken zou zyn, byaldien men niet tusschen beide gekomen ware. De eigenaar heeft gelukkiglyk de verlangde vrucht zyner onmedogendheid en gierigheid niet genoten. Hy had de voornaamste plaatsen tot zelfs op drie guinjes gesteld, maar zy zyn byna alle ledig gebleven en ook de overige waren schaars bezet.

Fiscaal's Kantoor den 16den December 1825

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneeren dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 22 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM HK GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 9den December, 1825.

DE ondergeteekende Waag en Roeymeester dezes Eilands, verzoekt zeer vriendelyk aan al de genen die aan Waag of Rooy gelden of Emolumenten mogten verschuldigd zyn, om vóór of uiterlyk op den 27sten dezer hunne rekeningen te komen afzuiveren, ten einde hem ondergeteekende in staat te stellen, om met ultimo dezer, zyne verantwoording behoorlyk te kunnen doen, en met de klerken hunne Emolumenten afterekenen; aangezien anderzints, hunne rekeningen op dien zelfden dag vóór het sluiten van de Waag, ter geregtelyke invordering, ter plaatse daar het behoort, zullen worden afgegeven.

A. EVERTSZ.

Den 16den December 1825.

DE ondergeteekende maakt by deze aan het Publiek bekend, dat hy zyn Huis No. 201 staande en gelegen onder de 4de Wyk op Pietermaay, bekend onder den naam van RUST & VREEDE (*alias Puerto Cabello*), op den 9den January aanstaande, by Publieke Opveiling zal doen verkoopen, ten Pakhuize van den heer A. W. Hellmund.

CLEMENT DAVIS.

December 9, 1825.

FOR NEW YORK,

The fast sailing brig

COLUMBIA,

E. BRADFORD, Master.

Will sail shortly. For Passage only, having fine accomodations, apply to

J. DE SOLA & SON.

The Public is hereby cautioned against trusting the crew of the above vessel, as no depts of their contracting will be paid by the Master or Consignees.

December 16, 1825.

FOR FREIGHT OR CHARTER,

THE SCHOONER

CORNELIA.

Being now completely repaired and ready to take in cargo. If not chartered previous to the 20th inst. she will then load for PUERTO CABELLO and sail on the 23d. For Freight or Passage having good accomodations for four Cabbin Passengers, apply to the Subscriber on board or at his house in Pietermaay.

JOSEPH MOLLER.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—DECEMBER.

12. golet Aimable Lucie, Diedenhoven, St. Thomas
16. —— Anita, Hansen, St. Jans Baai
—— Trinidad, Nivero, Puerto Cabello
—— Union Filantropica, Domingo, St. Jans Baai

UITGEKLAARD—DECEMBER.

10. golet Ov. von Scholten, Reed, Puerto Cabello en St. Thomas
12. —— Neptunes De Mey, dito
14. —— Admiraal van der Capellen Pourtilius, Martinique
16. galjoot Diana, Evertsz, Cumana

PROTESTANTSCHE KERK.

Zondag den 18den December, ten 9 ure.

Predikdienst door Ds. G. B. Borch.

Op Woensdag laatstleden is Z. M.'s brik de Valk, gekommandeerd door den kapitein [illegible] van deze haven naar Suriname gezeild; waarmede vertrokken zyn, de Weledele Gestrenge Heer Mr. H. R. Hajunga, deszelfs Echtgenoot en kinderen, naar Suriname; en Mevrouw Deweduwe C. W. Jutting, de Jonge Juffrouw Sara Maria Jutting en de Weledele Heer James Buchanan naar St. Eustatius.

Met de aankomst op laatstleden Zaturdag, van de schoener Aimable Lucie, schipper B. Diedenhoven, van St. Thomas, hebben wy van een passagier aan boord van dat vaartuig vernomen dat eene Spaansche brik van 20 stukken geschut, met 150 man, uitgerust en gekommissioneerd in Spanje, vyf Colombiaansche vaartuigen genomen had tusschen St. Thomas en La Guayra, waaronder zich eene bark genaamd de La Guayra Paket bevond; en de meeste van dezelve zyn gewapend en kruizen in gezelschap van de gemelde brik.

By de aankomst van een vaartuig op Donderdag, van Puerto Cabello, zyn er brieven ontvangen waarin gemeld werdt, dat eene brik, eene schoener brik, eene topzeil schoener en eene feluche langs de bovenwinds kusten kruizen, van Cumana af tot La Guayra en stremmen geheellyk den handel van die plaatsen en de omliggende landen en bovenal belemmeren zy den kust handel met Cumana. Men voegt er by, dat eene Colombiaansche oorlogs brik, welke van Puerto Cabello vertrokken was naar Cumana, onbewust van het gevaar zynde, deze vaartuigen ontmoette en ontkwam van niet genomen te worden door haar snel zeilen.

Wy vernemen tevens, dat eene brik rykelyk geladen, toebehoorende aan een Heer met name Monthrop, welke van Puerto Cabello gezeild was naar Europa, door de Spaansche oorlogs brik de Herkules ter hoogte van Cumana genomen is. Het bovenstaande geven wy, gelyk wy hetzelve ontvangen hebben.

Wy lezen in de Vigia de Puerto Cabello van den 26sten November ll. de aankomst van de expeditie van Ferrol op den 13den dier maand te Porto Rico, gekonvoyeerd door de fregatten Iberia, Lealtad en Perla; de expeditie bestaat uit 14 vaartuigen. Dit berigt verschilt eenigzints met den inhoud van eenen brief uit St. Thomas, van den 19den dierzelfde maand, waarin gemeld wordt dat de brik Jason, ook met de konvooi gekomen was. Men voegt hierby dat het getal troepen bedraagt op 4000 man: 1300 voor Porto Rico en de rest voor de Havanna; dat er weldra eene andere expeditie zal vertrekken, waarvoor men in aller spoed de schepen San Pablo, Santelmo en Nervo uitrust, liggende de Guerrero reeds reisvaardig in Cadix; dat men voornemen is, in Havana eene zware zeemagt te stellen met 20,000 man land troepen, met de gedachte om een hunner prinsen in Mexico te herstellen, welke maatregel goedgekeurd is door al de Europische mogenheden, Engeland niet uitgezonderd; dat men te Fajardo eene flechera uitgerust had, gekommandeerd door den Catalan Jelpi, hebbende 60 man aan boord, om langs de kusten te kruizen; en eindelyk meldt men dat er andere brieven zyn waarin gemeld wordt, dat de Guerrero reeds vertrokken is met 700 man voor de Havanna.

Men verzekert tevens dat men te Porto Rico verlof bekomen had om kapers uitterusten, zoo dat onze handel voorzorgen moet nemen.

Men gelieve in aanmerking te nemen, dat dit alles getrokken is uit briefwisseling van Porto Rico en St. Thomas.

UITTREKSELS VAN LONDENSCHE NIEUWSPAPIEREN.

De Grieken [illegible] door ongehoorde daden van dapperheid en volharding het gevaar van den jongsten veldtogt ontkomen; en eene sterke hoop is in hen opgekomen van zich zelven vry te kunnen maken.

De Europische mogenheden die den Christelyken godsdienst belyden, moeten zich ten hunne genste verklaren; zoo er eenigen van hen zyn, die, uit onbekende beweegredenen, getracht hebben Rusland af te houden om zich gunstiglyk met de zaak der Grieken te bemoeijen, moeten zy nu van gedrag veranderen, want de staatkunde van Engeland dwinge haar om zich te [illegible] zyn de Vereenigde Staten, alleen in staat, om Griekenland deszelfs onafhankelykheid te geven.

Het schynt dat de kooplieden van Marseille geklaagd hebben, over de stremming welke hunne schepen ondervinden van de kapers van den Archipel, en deze hinderniss welke hunne handel aatmoet zal de uitmagten verpligten, om een einde hieraan te maken, door de vry verklaring van Griekenland. Geene revolutie kan plaats hebben zonder vele ongeregelheden, en dus klagen de Grieken ook dat de regten van neutraliteit geschonden worden, ten hunne nadeele, zoo wel door onderstand van geld, kryghsbehoeften en krygslieden, welke op Fransche, Russische en Oostenrykschen schepen overgevoerd worden. Vrouwen en kinderen, de ongelukkige slagtoffers der ruinen van Ipsara en Chio, zyn na de slagting van hare echtgenooten en vaders, op vaartuigen van Kristenen toebehoorende overgevoerd naar Egypte en aldaar op de markten als slaven verkocht. Dus willen de handelaars die zich voorgeven Kristenen te noemen, herstellen, door aan het eene gedeelte van Afrika blanke slaven te zenden, hetgene wat zy van een ander gedeelte aan zwarte slaven weggevoerd hebben. De Grieken kunnen zich in de schuldige helpers vergist hebben; maar welke vader zal hunne wanhoop ontkennen en welke man zal hunne verontwaardiging niet gevoelen? De bevryding van Griekenland alleen kan paal en perk stellen aan alle deze ellende; maar met onze tegenwoordige ministers kan de eer van deze bevryding, nooit de roem van ons groot en schoon land zyn.—*Journal des Debats.*

De tyding van het spoedige vertrek van lord Cochrane om de Grieken te gaan helpen, doet de Turken beven. Men kan van geene neutraliteit reppen uit vreeze van medeverpligtiging. Het Fransche ministerie wist van de verleende hulpe aan den Pacha van Egypte en het bleef stil. Prins Metternich moest zich verdedigen wegens de vyandelyke handelwyze van kapitein Acerti en het vyandelyke gedrag van de Oostenrykschen vaartuigen en hy bleef ook stil; maar de kooplieden die in de Levant handeldryven vreesden voor hun leven en hunne eigendommen, en hun verzoek om niet aan de Janissarissen overgeleverd te worden werd door den kaar

Canning in overweging genomen. Dit verzoek werd gestyfd door eene party in Griekenland, die getracht heeft om Rusland in het belang van dat land te trekken; en onder deze omstandigheden verscheen de proclamatie, dewelke aan het Engelsche gouvernement een punt geeft om zich daar aan te houden, zonder de Grieken nadeel te doen. Deze proclamatie welke het kabinet versterkt, verbiedt niet zoo zeer de pogingen van de induvidueelen, en wy willen hopen, dat dezelve hen eerder zal aanzetten, door de Engelschen de noodzakelykheid van [illegible] stand bieding te doen ontwaren.

De Brusselsche Orakel merkt aan dat die personen, die beschuldigd waren door zeker Fransch dagblad van liberalismus, de eerste waren, die ingeschreven hebben, voor de personen die by den brand van Saline geleden hebben, terwyl die genen (een gewoon verschynsel) die steeds de woorden *menschlievendheid* en *godsdienst* in hun mond hebben, zich denken verontschuldigd te zyn die deugden waarover zy gedurig spreken te oeffenen.—*De Courier Francais*.

Toen de woorden welke Bessieres gebezigd had tegen den graaf d'Espagne bekend waren te Madrid, zeiden de Apostolicanen, "*van de assche van Bessieres zullen er vele zulkeopstaan die de regtvaardige zaak zullen handhaven, welke hy zoude verdedigd hebben.*" En inderdaad men ziet hen thans in alle streken van het Schiereiland. Want sedert de executie van Bessieres, zyn de gemoederen van het volk zoo dadelyk aan het gisten, dat men verwacht dat een algemeene opstand de uitslag er van zal zyn.

Er is (zegt de Journal des Debats) een tweede Amerikaansch schip vóór de haven van Cadix, komende van Pisco met officieren en troepen van het leger van generaal Laserna aan boord. Een derde schip dat nog niet aangekomen is zal het overschot brengen. Verscheidene zee officieren, die bevelen ontvangen hebben, om van deze naar andere havens te vertrekken, alwaar zy in dienst zullen geplaatst worden, hebben geweigerd te gehoorzamen, om dat zy hunne reiskosten niet kunnen bestryden en het gouvernement kan hen met geen geld voorzien.

Gespen aan manshoeden en haar kammen voor vrouwen zyn thans voorwerpen van proscriptie. De gespen worden gemaakt om eenige gelykenis te dragen aan eene galg, en men denkt dat zulks zinspeelt op de straffe van den Empecinado en Riego; de kammen zyn het zinnebeeld van de Carlisten.

Een order is afgevaardigd door den minister van het departement van oorlog te St Petersburg welke te Tulezyn, het hoofd kwartier van het Zuidelyke leger, ontvangen is, waarby al de generaals en de hoofd en ondergeschikte officieren, die met verlof afwezend zyn, bevolen worden, om zich by hunne respective korpsen te vervoegen, zoo dat het leger voor den 20sten September volkomen in order kan zyn. Er is kennis gegeven geworden, dat de keizer Alexander in het begin van October te Tulezyn zal zyn, om de troepen in oogenschouw te nemen. Dien ten gevolge hebben de verschillende divisien zich op march gesteld, om de standpunten te vereenigen. Deze bewegingen hebben niet minder gestrekt om verschillende geruchten te doen ontstaan welke meer of min vergroot zyn.

Naar men verneemt heeft generaal Bolivar verlof bekomen van het Kongres in Peru, om naar zyn land terug te keren tot herstel van zyne gezondheid; en men verwacht hem in de maand Maart of April aanstaande.

Men [illegible] ft uit Lissabon dat, op het verzoek van [illegible] he hof, I de Spaansche vlugtelingen onbarmhartiglyk aan hunne vervolgers zyn opgegeven geworden.

Uittreksel van eenen brief van Buenos Ayras van den 6 ten en 7den July laatstleden. "Gisteren kwamen ten anker aan de buiten reede, zes Braziliaansche oorlogs vaartuigen met één of twee kannonneerboten en een Braziliaansche officier is geland van het admiraal schip Maria de la Gloria, met depechen voor dit gouvernement; en men zegt dat de inhoud daarvan, van dien aard is, dat men verwachten kan een begin te zien aan de vyandelykheden tusschen den keizer van Brazilien en de Provintien van La Plata." Hierover maakt men de volgende gedachten:

De verklaring der Vereenigde Staten en die van Engeland, hoedanig zy zich zullen gedragen ingeval er eenig der Europische mogenheden zich moeten inlaten met den stryd tusschen Spanje en Zuid Amerika heeft al de plannen van het Heilig Verbond waardoor het alle vrye gouvernementen zocht te vernietigen en een algemeen despotismus daartestellen verydeld en schoon zy hun voornemen niet hebben laten varen, zoo hebben zy evenwel hun plan veranderd.

De keizer van de Brazilien zal dan het werktuig zyn, om oorlog te beginnen tegen de regten des menschen in de nieuwe wereld en den keizers schoonvader zal de eerste zyn om by stand te verleenen; zyne geliefde Don Pedro zal welhaast dit komen met een manifest, verklarende de Patriotten van La Plata als aanvallers en dat zyne maatregels slechts genomen zyn om ter verdediging te strekken; om het tegendeel te bewyzen moeten de Patriotten de sterkste party zyn; dit kan alleen bewezen worden by het einde van den stryd, waarby de keizer zyne kroon zal verliezen en de Brazilien onafhankelyk zal verklaard worden.

We learn from a passenger arrived on Saturday last in the schooner Aimable Lucie, B. Diedenhoven, master, from St. Thomas, that a Spanish brig of 20 guns, 150 men, armed and commissioned in Spain, has been cruizing of late between St. Thomas and La Guayra, and succeeded in capturing five Colombian vessels, among them a sloop called the La Guayra Packet, most of which were armed and cruise in company with the said brig. By an arrival on Thursday from Puerto Cabello, letters have been received wherein it is mentioned, that a brig, an hermaphrodite ditto, a topsail schooner and a felucca, were cruizing along the windward coasts from Cumana to La Guayra, completely blocking up the trade of those ports and the intermediate ones, and annoying above all, the coasting business with Cumana; it is added, that a Colombian man of war brig which left Puerto Cabello for Cumana, ignorant of the impending danger, fell in with the abovementioned vessels, and escaped being captured by her superior sailing. We understand also that a brig richly laden, belonging to one Mr. Monthrop, which sailed from Puerto Cabello for Europe, was captured off Cumana by the Spanish brig of war Hercules. We give the above intelligence just as we have received it.

FURTHER EXTRACTS FROM LONDON PAPERS.

German Papers to the 30th ult arrived yesterday. The *Allgemeine Zeitung* contains a letter from Alexandria, which communicates some further details of the attempt made by three Greek fire ships to destroy the shipping in that port, and which, it seems, was worthy of a more fortunate result. The boldness of the enterprise astonished the Egyptians, and roused the anger of the Viceroy to such a point, that he set sail in his own corvette in pursuit, but returned without having met with an enemy's ship. We subjoin the letter:—"On the 10th August, at three o'clock in the afternoon, the advanced post of the pilots gave the signal usual on the arrival of ships, that other pilots might go out to bring them into the harbour. Soon after three brigantines were descried, which at five o'clock, hoisted flags; one a Russian, the second an Ionian, and the third, as it seemed, an Austrian flag. The first, having taken a pilot on board, entered the harbour half an hour before the others, and, following the direction of the wind, sought an anchoring place near several Turkish vessels, two of which were frigates. The other brigantines followed at some distance. All three were Greek fire ships. The first was soon recognized, and those on board perceiving this, set it on fire in the middle of the harbour, and to the windward of 100 European merchantmen and a French brig. The crew got into their large boat and fled, leaving the pilot on board the fire ship which burst into flames, but fortunately did not explode, perhaps for want of sufficient combustibles. Passing through the forest of masts, it ran aground. The other two fire ships seeing this, took flight—a couple of balls, which the French brig fired at the long boat of the first, reached, but did not injure it. If this attempt had succeeded, not a ship would have escaped. The town would have been reduced to ruins, and the sailors and inhabitants have been sacrificed Providence, however, protected both the Egyptians and Europeans. The Viceroy of Egypt, who was at Alexandria, ordered the vice governor (Billal Aga) to put to sea on the evening of the 10th in pursuit of the fire ships. On the 11th, the governor and director of the Marine followed with several ships to second the vice governor in pursuit of the Greeks. During the whole night of the 11th a heavy cannonade was heard, the Greek cruisers having met off Damietta a number of small Turkish merchant men, with the convoy of which they were engaged. The next morning a report was spread that the vice governor, instead of proceeding towards the side from which the cannonade came had steered in the opposite direction to the west. The Viceroy, incensed at this, went on board his corvette, lately built at Genoa, on the 12th in the morning, to pursue the Greeks. He was accompanied by many of his faithful servants, among whom was the Petrona Bey. He left the government to Base Aga, to Soliman Aga (director of the Customs), and to Ilias Aga, a brother of the vice governor, making them all subordinate to Boghas Jussuff. On the 13th the captain Pacha arrived at Alexandria with his fleet. It consisted of ten frigates, ten corvettes, and about twenty brigs and schooners.

Extract of a letter from Paris:—"The king of Prussia has had long conferences with the Duke of Angouleme, since his arrival here, and it is avowed, that the subjects which most occupied them were Greece and Spain. His Majesty has expressed himself on several occasions more warmly in favour of liberal principles than could have been expected, and we begin to think here, that the Holy Alliance people are getting wise by experience. The intercourse with Spain is incessant—it has frequently happened within the last fortnight, that four and five couriers have arrived in a day at the foreign office. The projected Spanish loan is said to be quite against the wish of D. Villele, who has been all along endeavouring to get the loan for Rothschild, upon the basis of taking in the Bonds of the Cortes. It is thought here, however, that the new scheme must fall to the ground, although some of the heads of the clergy have given a portion of their estates as collecteral security."

The *Greek Chronicle* published at Missolonghi, states that a French ship has landed at Modon seventy pieces of cannon, for the use of the Turks; and that a French vessel is employed by the Captain Pacha between Candia and the Peloponnesus, to convey news of the movements of the Greek fleet.

FROM EL COLOMBIANO.

Caracas, Nov. 23.

The government of his Britanic Majesty has rejected the overture made by the Greeks, for the purpose of placing their country under the protection of England.

Office of the Baltimore American, Oct. 30 p. m.

LATEST FROM THE PACIFIC.—The fine ship Peruvian, capt. Kelly, arrived at this port on Saturday, in the short passage of eighty three days from Chorillos, the present port of Lima. By this arrival we have intelligence that general Rodil still holds out the Castle of Callao, and it was believed would do so for some months to come. It appears that on the 20th of July, the british frigates Triton and Tartar visited Callao, and were permitted by general Rodil to land and enter the Castle, where they were splendidly entertained at "breakfast of three courses." The table was said to have been crowded with every description of fresh stock and the choicest wines. The water used by the governor was found to be of excellent quality, and all appear to enjoy good health. The troops to the number of one thousand (as captain Brown supposed) were well dressed, and appeared in fine spirits. General Rodil was in daily expectation of despatches from Spain, and had positively refused all offers to treat with the patriots. He kept up the hopes of his troops by propagating stories of the success of the Spanish arms in Upper Peru, &c.

General Bolivar was still in Upper Peru, but was expected to return to Lima.

November 30.

We have received Bogota papers of the 27th of October. The elections throughout the country [illegible] hitherto unanimous in favour of the reelection of general Bolivar to the Presidency; and give a majority, to general Santander for the vice presidency. We observe by these papers that the meeting of the Peruvian legislature is fixed by a decree of the Executive, for the 10th of next February.

Mexico, Aug. 16.—The circulation of the Pope's manifesto, in which he wishes to convert these good people to the mild and merciful dominion of the beloved Ferdinand, has produced the most excellent effect here. The congress of the State of Mexico have published a circular in answer to it, and other spirited remonstrances have been circulated, all denying the right of the Pope to interfere in civil matters. This manifesto of the Pope's has done more towards counteracting, his influence, even amongst the most bigotted of the people, than any thing that could have happened.

Mr. Francis *Baring* has just concluded the purchase of a most noble estate here, called Aguayo for 900 000 dollars. It is 300 leagues in length, and will become, when a little money has been laid out upon it, a most valuable property.

The refusals to administer the sacrament become more numerous. In some places only those are allowed to stand sponsors, who have *performed their mission*. It may also be required of parents, and what will then become of the peace of families? Refusals to bury are perhaps still more numerous, and as there are no means of establishing the death in law, if the inhumation is refused, our codes and all our legislation are overthrown at one blow. It is the same with marriage. An appeal against a refusal of the sacrament must be made to the Council of State, or to the Ministry. Thus persons must neither be born, or die, or be married, without the sanction of the minister. This is a new branch of the centralization of all the administrations. What can be expected also of the Council, when a decision in favour of a citizen would place the Ministry in opposition with the Court of Rome, and all the clergy? There is not a town nor a parish whence appeals against abuses do not come, and to look over them seven or eight new divisions of the Council would be requisite. This would augment the number of places and dependants, and the citizens would pay more and not be better defended.

FROM LONDON PAPERS.

[*From the Etoile, dated Saturday, Oct. 8.*]

Trieste, 25th Sept —Accounts from Zante, of 10th Sept. inform us that the Seraskier Redschid Pacha has left Vrachors to make another attack upon Missolonghi, but he has been again repulsed, with considerable loss.

Madrid, 26th Sept —The minister of Grace and Justice has just issued two circular notes, which cannot fail to consolidate the peace and tranquillity of the whole kingdom. The first, addressed to the archbishops and bishops, says, the heart of his majesty has been afflicted on learning that in some churches the pulpit has been abused to maintain hatred and private revenge. His majesty calls on the prelates to take care that henceforth only words of peace be heard in the Temple of God; and as protector of the Catholic Religion, his majesty threatens with severe punishment every Ecclesiastic who shall be convicted in future, of having abused the sacred character of the ministry, to keep up hatred & discord

The second, addressed to the Supreme Judicial Authorities in the Province, orders them to stop all proceedings for political transgressions and to set the accused at liberty, whose number is already extremely reduced.

The Consultative Junta of the government was installed yesterday. As the number of the Members is not yet complete, and many of those already named are in the provinces, the Junta could not divide itself into sections; but the Members who are at Madrid will nevertheless continue to meet and forward the preliminary proceedings. The attention of the public is now turned to the amnesty which, it is said, will be published the 13th of October instead of the 1st, which was proposed. It is said this amnesty will have no exceptions, but of some persons who will be designated by their names.

The Envoys of Hayti dined with the minister for Foreign Affairs, M. Meckau, M. de St. Crieg, and four ministers were present at the dinner. The Envoys soon after their arrival had an audience of the president of the council; they were then presented to the minister for Foreign Affairs, and successively to all the other ministers.

Trieste Sept 28.—(*Extract from a Private Letter.*)—Commodore Hamilton, returning to Smyrna from his visit to Hydra and Napoli, has declared to the commanders of the several European squadrons, that the neutrality observed by England is founded on the equal application of the principles of the law of nations to the two belligerent powers; that he had just displayed his severity towards the pirates who abused her flag, but that he could not afford the slightest support to those European vessels which, by an abuse no less blamable of their neutral flag, attempt to violate the blockade regularly declared by the Greek authorities, or to assist the Turkish admirals and generals, to convey troops and arms to the territory occupied by the Greeks; that such conduct on the part of the neutrals can only lead to perpetual disorders by authorising, in a manner, reprisals on the part of the Greeks.

It is also said that he has declared to major Accurto, commanding the Austrian squadron, that he could not comply with his request to second applications to the Greek government for the restoration of the Austrian vessels brought into Napoli de Romania, & detained there, because on the principles acknowledged by England, they were taken in a manifest breach of neutrality. Mr Accurto has given notice to the Austrian vessels to refrain for the present from joining the Turkish expeditions.

"*Munich, September* 26.—Last night closed the memorable day on which her majesty the Empress of Austria, the beloved daughter of our august Monarch, was crowned Queen of Hungary."

Letters have been received from Valparaiso, dated to the middle of June. The Island of Calloe still remained in the possession of the Royalists. The general reports of the mines in Chili were favourable.

Latest accounts from Greece.

We are indebted to a gentleman (the only passenger by the Cimoni Greek brig, who had been some time travelling in Italy and Greece, for the following interesting sketch of the present state of the Greek cause:—

"The Greeks are, unfortunately, not sufficiently united to ensure the success that would otherwise undoubtedly attend them, for all the operations of the Turks are carried on with such want of enterprise and activity, that, without having witnessed, it is hardly possible to conceive. By land, neither power has any disciplined troops, at least the sultan has not. Now the Pacha of Egypt (Mahomet Ali) has attempted the conquest of the Morea; he has collected a body of French and other foreign officers, who have raised about 10,000 regular troops of Arabs, and who have landed this last spring, for the first time since the commencement of the revolution, in the Morea. The former expeditions of the Turks, though much more numerously composed, the Greeks repulsed with complete success; and where neither the Sultan's troops, nor the Greeks themselves had disciplined troops, their activity, cunning, and aptitude for desultory warfare, gave them a decided advantage. But their irregular troops, armed with their long guns, swords, and pistol (but no bayonets, a weapon so much superior to any other), cannot resist the determined attacks of regular troops, and have no chance against cavalry, which the Turkish armies are never without, and the Greeks have none to oppose them. Ibrahim Pacha, Mahomet Ali's son, who commands the Egyptians and Arabs, has met with great success; he invested Navarin, rather a strong fortress, and commanding the best port in the Morea, in the month of March, and, after some hard fighting, the Greek garrison capitulated in the month of May. He has since entered the interior of the Morea, and had not, when I left Greece, met with much resistance; but the winter coming on, which, in this mountainous part of Greece, is very severe for his troops, who are accustomed to so hot a climate, it is very probable he will suffer most severely, particularly as his army is badly supplied with provisions; and the country is so mountainous and intersected, that his communications with the fortresses of Navarin, Modon and Coron, which the Turks still possess in the Morea, will be easily cut off, and it is not likely he will be able to establish himself in the interior of the country. In the Greek's possession in Roumelia, the Sultan's troops have made a formidable expedition. Achmet Pacha, at the head of 30,000 men, has invested Missolonghi, situated on the Western flank of their Roumeliot provinces (where lord Byron died), but the Greeks have hitherto defended themselves very successfully, and the troops that were in the neighbouring mountains harrass the Turkish camp, and have obliged them to make diversions to oppose them. On the Eastern side of Roumelia, gen. Goura is opposed to the Pacha of Negroponte, and the Shekai Bey of Roumelia, Malvasie, and though they have ravaged great part of the country, the Turks will not be able to make any impression on Athens, or enter the Morea to co operate with the Egyptians. The Sultan's armies are entirely unfit to attempt the siege of any fortified place, they have hardly any artillery, and what they have is badly served that it is more an incumbrance than of any service to them. Missolonghi is now tolerably fortified; the defence made there, chiefly by the Suliotes, under the Suliote captain Marco Bolzaei, before the present fortifications existed, was most gallant, when they were only protected by a ditch of about twenty feet, and a slight parapet of new made earth, thrown up in the face of an overpowering force. But the dissensions between the powerful native chiefs, all anxious to take the lead, and attending to their own aggrandizement, rather than to the common good, has been a continued obstacle to the advancement of their affairs.

By sea, the Greeks have been uniformly successful, and the brave admiral Miauli is worthy of the best days of ancient Greece. In the month of August, Missolonghi was blockaded by 40 sail of Turkish vessels, including six frigates. Admiral Miauli arrived with 22 Greek vessels, including only two ships, the rest brigs, and accompanied by six fire ships, and made good his entrance, drove the Turks away, burning one and sinking another vessel, relieved and provisioned the town of Missolonghi, which was before in great distress, and it will now certainly hold out till the winter and bad weather coming on drive away the Turks, and break up their camp.

The Greeks have had a great loss in Odysseus, a powerful military chief of Eastern Greece, who, having disagreed with the existing government, revenged his quarrel by joining the Turks for some time, then returning to the Greeks, he was imprisoned, and met a violent death, it is supposed, through his enemies, at Athens. The Turks held him in great dread and never attempted to make advances on the province he commanded. The Greek government has unfortunately given little encouragement to and shewn great jealousy of foreigners, though that is by no means the general feeling with the people, who are anxious for foreign assistance. Lord Byron's death was much regretted, and they are very partial to the English. There is a great probability that the Egyptian Pacha Mahomet Ali, will soon rebel against the Sultan, and he has become so powerful, that he is a full match for the Sublime Porte, and their dissensions will be of infinite service to the Greeks.

The Islands of Spezzia, Hydra, and Ipsara, furnish the Greek navy, but they have no frigates, but three ships, and the whole number of brigs amount to no more than forty. They are very skilful in the management of fire-ships, by which they have burnt several of the Turkish frigates, and two ships of the line; and the Turks hold them in such dread, that they seldom long resist an attack, and get away as fast as they can. The Turks are no sailors, as, before the revolution, their vessels were entirely worked by Greeks.

By land all the fighting is in the mountains and carried on in a desultory manner. There is no discipline among them, and no officers under the captains or military chiefs, who are more or less powerful, some having 1000 men, other less, while petty captains of thirty or forty followers, gather around the military chiefs in proportion to their power, and they form a complete clan, like our Highlanders in former times. Their dress, when good, is very martial and becoming; they have no uniform; their arms are frequently handsomely worked in silver and gilt.

FROM THE CHRISTIAN INQUIRER.

New York, Oct. 29.

Religious Toleration.

A toleration of the various sects has been granted in Buenos Ayres. The measure is said to be approved by the population generally. Much has been said in favor of it in the public papers. The priests make no opposition to the cause of religious liberty. It is said to be advocated openly, by some of the newspapers.

Protestantism in France.

It is said that a strong disposition exists in France, to separate from the Roman Catholic Church, and to adopt Protestantism—and the cause assigned is, the disposition of the priests to interfere in all affairs public and private. The Boston Patriot gives the following statement.

A rich merchant of Lyons lately abjured the Catholic faith and published his reasons therefor. These being reprinted in a Paris Journal, it was immediately seized by the government, on pretence of its being the effect of party spirit. The Catholic clergy are much alarmed and vexed at the course taken by several fathers of families, who, though Catholics born, chose to educate their children as Protestants."

If such prosecutions as the one related below, are instigated by the priests, it is easily accounted for that Protestantism is becoming popular in that country.

"Four persons were lately brought before the mayor of Ceret, in France, for eating mutton on Saturday! The prosecutor demanded that they should each be fined 300 francs, and imprisoned one year. The court did not impose the penalty, but directed that the *criminals* should pay the cost of prosecution! Both parties appealed, and the result was, that the mutton eaters on a Saturday were relieved of the cost."

Religion in France.

The present king of France is thought to be much less friendly to the Protestants than the last king.

The bible, we are told is not often to be found in France, either in families or in the bookseller's shops. Many even of the priest of France, seem to have drived what knowledge they have of the bible itself but from compilations consisting of extracts from the historical parts of the bible, the Apocrypha, and the lives of saints.

FROM ST. THOMAS PAPERS.

London.—The *Constitutionel* asserts that a consul general and vice consul have been appointed by the French government for the Republic of Hayti. The former is said to be the gentleman who was French consul at Rio Janeiro. He is to enjoy an income of 50,000f.—The vice consul is the well known literary character, Mollien, who wrote "*Travels through Colombia*;" and his salary is 25,000f.—(*Times.*)

Paris, Aug. 27.—It is positively stated, that the moderate party propose to obtain a decision of the council to make the infant D. Carlos and his consort travel immediately to France and Italy, and to send the princess de Beyra to Portugal.

M. Bergeron, the curé, who some time back declared from the pulpit that Louis XVIII, and Charles X. would be damned, for having given and sworn to maintain the charter, is about to be tried before the Correctional Tribunal of Blois. He declares that he will prove before his Judges, that all the archbishops and bishops who were present at the coronation are equally as much to blame as his majesty, and that he is willing to suffer martyrdom for proclaiming these great truths. The curé of St. Raphael (department of Var) thus addressed his congregation during a sermon on the coronation:—"Brethren, the king has been anointed—he is now like us. But he does not correspond with God—that he can do only through our intervention.—You see, therefore that he has not so much power as we have, though he be a king"—*Paris Paper.*

A lawyer being sick, made his will, and gave away all his estates to lunatic, and mad people. And being asked why he did so, replied—"from such he had it, and to such would give it again."